

Valdemar Sørensen: Som det er sagt af forudgaaende Ordførere, er det lykkedes i Udvalget at skabe Enighed mellem Det konservative Folkeparti og de to Regeringspartier, en Omstændighed, som jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa og hilser med Tilfredshed.

Jeg har ikke meget at sige til det ærede Medlem Hr. Bindlevs Bemærkninger, blot forekommer det mig, at det ærede Medlems Udtalelser om det prekære i at lovgive med tilbagevirkende Kraft fortjener en enkelt Bemærkning. Hans Betragtning er naturligvis i al Almindelighed rigtig, men naar det ærede Medlem Hr. Bindlev netop peger paa det vigtige i, at Folk holder deres Ord, har jeg Lov til at gøre opmærksom paa Aftaleloven, som udtrykkeligt siger, at hvis man har udnyttet en andens bundne og ufrie Tilstand til at gøre sig urimelig Fordel, gælder en saadan Aftale ikke, den kan omstyrttes. Den almindelige Lovgivning gaar altsaa paa dette Punkt lige imod det ærede Medlem Hr. Bindlevs Udtalelser. Og den Lov, vi her beskæftiger os med, er netop en Lov, der principielt er afledet af den almindelige Aftalelov.

Det ærede Medlem gjorde dernæst opmærksom paa for Fremtidens Skyld, at man maa sørge for, at Huslejelovgivningen respekterer, hvad det ærede Medlem kaldte Byggeriets naturlige Prisdannelse. Jeg vil gerne have Lov at spørge det ærede Medlem om, hvor i Samfundet man i Dag kan pege paa en naturlig Prisdannelse. Jeg tror, man maa lade dette Fantom fare. Ved den Lovgivning, der bliver nødvendig under Forhold som dem, vi lever under, kan der netop let opstaa en vis Disrespekt for det, man kan falde paa at kalde naturlig Prisdannelse. Men i øvrigt er jeg naturligvis enig med det ærede Medlem i, at den kommende Lovgivning maa — ligesom den foreliggende — tage de naturlige Hensyn til alle Sider, som bør tages.

Hovedformaalet med de Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Elgaard og hans Parti har stillet, er jo at indskrænke Loven til at gælde for Hovedstaden. Et saadant Synspunkt kan vi naturligvis ikke paa nogen Maade dele. Ved en Lovgivning som denne, der omfatter Hundredtusinder af Mennesker, kan man ikke give den Mand, der bor i Hovedstaden, en Ret, som den Mand, der bor uden for Hovedstaden, ikke faar. De Enkeltheder i Venstres Ændringsforslag, som falder uden for dette Hovedsynspunkt, indeholder kun en Række Forsøg paa at forme Bestemmelserne saaledes, at man, uanset hvad der staar, alligevel

kan komme ind paa at tage de Lejeforhøjelser og give de Opsigelser, som det netop er Lovforslagets Hovedformaal at hindre. Det vilde derfor være i høj Grad irrationelt, om Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti — som jo lykkeligvis er enigt med Regeringspartierne — gik ind paa at tage disse Ændringsforslag alvorligt og stemme dem ind i Loven.

Jeg skal hermed anbefale at stemme for de af Ministeren stillede Ændringsforslag og at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt, som det kan lade sig gøre.

Hartel: Efter at vi har haft Lejlighed til at gennemgaa de Ændringsforslag, der foreligger, skal jeg sige, at vor Stilling til dem bliver den, at vi afholder os fra at stemme ved Afstemningen over Partiet Venstres Ændringsforslag, og vi tiltræder de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet. Jeg kan godt se, at Mindretallet har bestrebt sig for at give Husejerne noget større Dispositionsfrihed og i det hele taget at indlede en Bevægelse tilbage mod friere Tilstande, men jeg tror ikke, der er Bane for denne Udvikling i Øjeblikket. Vi fra vor Side benægter ikke, at disse Forslag er et Indgreb i den enkeltes Raadighedsret og frie Disposition over hans Ejendom, men et saadant Indgreb i Ejendomsretten finder jo Sted paa mangfoldige Omraader. Vi kender det fra talrige Omraader inden for Landbruget, og een Ting maa man holde sig for Øje, at selve dette at være Husejer i Byerne, anbringe Penge i Ejendomme og forvalte disse dog i mange Tilfælde er en overordentlig god Forretning, i praktisk talt alle Tilfælde en taalelig Forretning, og saa længe dette er Tilfældet, kan jeg ikke se, at man kan friholde denne Gruppe af Befolkningen for de Besværligheder, som følger med dette at sikre det store Flertal, at de med Tryghed kan have deres Hjem i de Ejendomme, hvor de nu engang bor til Leje.

Det, som vanskeliggør hele Spørgsmaalet, er det, at vi ikke kan se nogen Mulighed for i større Omfang at faa Byggeriet i Gang, og jeg er enig med de Ordførere, der har berørt dette Spørgsmaal, i, at det er dette, der i sidste Instans er afgørende for, at vi maa have Boliglovgivning. Jeg vil her nævne blot de Vanskeligheder med Prioriteringen, som følger af de store Kurstab, der er opstaaet fra Krigen begyndte til nu. Det er jo saaledes, at Københavns Kreditforenings 4½ pCt.s Obligationer nu staar 10 pCt. lavere i Gennemsnit, end de gjorde ved Midten af August Maaned.